

VERSLAG: RONDREIS CHINA VAN 22 SEPTEMBER T/M 6 OKTOBER 2007

Zaterdag 22 september: De rondreis in China was aangebroken en er kwamen 27 vrolijke gezichten samen aan de luchthaven. Nadat de papieren in orde waren, checkten we in. Precies 13 u. vertrok het lijnvliegtuig "Hainan Airlines" recht naar Peking.

Zondag 23 september: Klokslag 5.10 u. (Belgische tijd 23.10 u.) landden we in Peking. We namen de volgende vlucht naar Shanghai om 8.45u. en kwamen eindelijk aan op onze bestemming 'Shanghai' om 10.50u. We werden opgewacht door een locale gids van Best Tours, Ms.Cai Ting, Eerst zorgde zij ervoor om onze magen te vullen. Nadien verkenden we met een boottochtje op de Huangpu rivier 'Bund'. Aan de overkant staat een Pareltoren. Het ziet eruit als een bol van het Atonium. Dit is de TV-toren. Daarnaast staan er veel hoge, moderne gebouwen. Ons volgende bezoek was de 'De Mandarijntuin', een echt doolhof. Overdag was de tuin zo prachtig. Het was er erg druk. De gebouwen waren in een mooie stijl en de fantasievolle daken zagen er leuk uit. De tijd was te kort om de volledige tuin te bezoeken.

Maandag 24 september: Onderweg stopte de bus aan een zijdefabriek en gingen we een kijkje nemen binnen. Daar werd er uitleg gegeven over het ontstaan van de zijde. De zijde werd eerst in China gevonden. Volgens de overlevering kwam Keizerin Xi Ling in 2640 v. Christus op het idee om de zijderups op grote schaal te telen.

Het volgende bezoek was in het waterdorp Zhouhuang. Het zag eruit als Venetië. Een 900 jaar oude stad, een wirwar van mooie bruggetjes, waterwegen en huizen. Rustig vaarden we door de waterwegen voorbij historische gebouwen. Daarna namen we de vlucht van 17.25u. naar Yangshuo. Om 19.30u. kwamen we aan en werden opgewacht door een andere locale gids.

Dinsdag 25 september: Vandaag was het mistig en het regende. Toen het weer opklaarde zagen we beter de rare bergen. Dit was het Karstgebergte, ontstaan toen het gebied miljoenen jaren geleden zee was. We reden met een trajectbus door de rijstvelden en bezochten een boerderij. De huizen zijn sober en kaal ingericht. In de huizen hing er dikwijls een poster van Mao aan de muur. Bij de oudere mensen wordt Mao nog steeds aanbeden.

Er was vandaag een uitzonderlijke begrafenis in het dorp, met een ander ritueel!

We fietsten door landelijke dorpjes. We werden lastig gevallen door verkopers voor een aalmoesje en ze lieten de toeristen niet gerust. Zo is het in een arm land! We zagen veel kleine vrouwen met kromme beentjes. Osteoporose is de oorzaak.

In de namiddag deden we een interessant vaartochtje op bamboevlotten op de Yulong rivier. Het was plezant en aangenaam! 's Avonds genoten we van een prachtige watershow.

Woensdag 26 september: We brachten een bezoek aan een parelmuseum. Er waren echte, mooie, harde parels, ronde voorwerpen die vervaardigd werden door de pareloesters. Ze werden opgevisd uit de zee HE PU. Verschillenden onder ons hebben met veel belangstelling een mooie parelketting gekocht. Vervolgens reden we met een minibus over een heel mooie bergweg naar Ping An, 1.100 m. hoog. Daar zagen we zeer mooie rijstveldterrassen. Wie zich stevig ter been voelde, kon te voet naar boven klimmen terwijl anderen kozen voor een plaatsje op de draagstoel, gedragen door twee sterke mannen. Het landschap was zo prachtig! Het zag eruit als sneetjes salami op de schotel versierd. De afdaling deden we allemaal rustig te voet. Dankzij het weer was het een aangename dag. Onderweg kwamen we een groep 'Yao' vrouwen met lang zwart haar tegen. Bij een kleine bijdrage demonstreerden zij hun haren van 1m. lang en zeer dik. Ongelofelijk! Na het huwelijk werden de haren van de vrouwen niet meer geknipt. Nadien namen we nog een binnenlandse vlucht om 21.50u. naar Kunming

Donderdag 27 september: Vandaag waren we vroeg uit de veren voor de vlucht van 8.30u. naar Dali. Daar werden we opgewacht door een locale gids. We maakten een boottocht over het Erhai-meer. Daar werd er veel gevisd met aalscholvers. Aalscholvers zijn visetende vogels. Vervolgens kuisden we door een goed bewaarde oude stad 'Dali', van de Noordpoort tot de Zuidpoort met veel winkels. Er zijn veel mooie bouwkunsten in de straat. Eén van de mooie waterbeekjes stroomde van de berg naar beneden. Marie Rosé poseerde zo fier als een standbeeld in het midden van het beekje. Enkele kilometer verder van Xizhou is er een batikatelier waar we een bezoekje brachten. Batikken is een manier om lappen textiel met verf van een decoratie te voorzien. Dat is knoopverven.

Vrijdag 28 september: Bezoek aan 'LIJIANG', een prachtige stad op 2600m. hoog, bekend om zijn unieke Naxi cultuur. De Naxi stammen af van Tibetaanse nomaden. De Naxivrouwen dragen een blauwe schort en Maopet.

We wandelden door de oude stad. In dit dorpje kon men mooie kunstplaatjes vinden om te schilderen.

We wandelden via de straatjes hoger tot boven op de heuvel. Daar is Baishan, een erg mooi panorama! Men kon nog hoger via trappen naar het Mu Paleis.

De Mu waren tot 1723 heersers van Lijiang. Het werd verwoest door de Qing. Alles was verdwenen behalve het tijgervel dat op de troon lag. Nadien werd alles opnieuw opgebouwd.

We brachten nog een bezoekje bij dokter Ho, een 83 jarige, beroemde Taoïstische arts. Prinses Mathilde en Prins Filip brachten onlangs ook een bezoekje bij hem. Farmacie Janssens uit Beerse is ook een bekende klant. De kruiden komen van het Himalayagebergte. In de kamer hingen veel foto's en brieven uit heel de wereld. Wij bewonderden hem. Het volgende bezoek was aan een lagere school. Een erg vieze school, onhygiënische klassen enz... Het zijn verwaarloosde kinderen met vuile handen en vuile kledij. Zij waren erg gretig op onze giften en pakten het zonder pardon. Wow!

Zaterdag 29 september: Vertrek per autocar naar ZHONGDIAN. Onderweg stopte de autocar in Xizhou. We wandelden verder door het dorpje. Hier leefden meestal kleine vrouwen met een blauwe pet op. Het zijn de bede van Mao. Zij vroegen geld als ze gefotografeerd werden. In een ander dorp werd de gids afgelost. Het was de beste gids die goed Engels kon spreken. Een opluchting voor onze tolk! Vanwege zijn klederdracht viel hij op als een echte Tibetaanse jonkman. We reden nog hoger. Het was mistig en regenachtig, dat viel ons tegen. Anders konden we de mooie vallei van de Yangtze rivier zien. Zeker prachtig!

In een echt typisch restaurant van Tibet namen we een lunch. Kleurige lage tafels en een kleurige sfeer. Een andere cultuur! Zhongdian ligt op 3200m. hoog. Omwille van de hogere luchtdruk, waren velen onder ons onpasselijk. Na het eten bezochten we het grootste Tibetaanse klooster waar 700 monniken wonen. Prachtige gebouwen met koperen beelden op het dak. Om het klooster te bezoeken, moesten we vaak hoge trappen beklimmen, wat vermoeiend was wegens de hoge luchtdruk! 's Avond genoten we van een mooie show met thee. Het was er zeer koud en het verplichte ons warm aan te kleden. Vandaag vierden we het heuglijke Sarafeest voor Marie Rosé. De goede gids zorgde voor een gezellige sfeer met 2 mooie biscuits en hij trakteerde iedereen met een stuk taart. Proficiat aan de jarige die een halve eeuw werd. Hip hip hoera en zo eindigde de dag.

Zondag 30 september: Om 09u. vertrok de bus door de kronkelende bergwegen, over een afstand van 300 km naar een heus natuurwonder Baishuitan, in de nabijheid van Sanba, de grote 3 km² kalksteenterrassen, gevuld met helder turkoois water. We reden te paard naar boven, ongeveer 500 m. Het zadel wankelde en we konden niet vast zitten. Zo reden we steil naar boven. Vermoedelijk was het zadel niet op de juiste manier gezadeld. Ook begon het te regenen. Te voet daalden we af. Na de lunch bezochten we een grote boerderij en we werden verwelkomd door Naxi. Zijn woonst was zeer vies en rommelig, het paste niet bij ons. Er hing gedroogd vlees en er lag een grote varkenskop in de keuken. Bij schemeravond was er op het plein dagelijks een danssfeer. We genoten van die danspartij. Dat feest is niet te vergelijken met een feest in Europa. In een ronde dansten de Chinezen met hun benen- en handenbeweging. Enkel onder ons dansten mee. 't Was niet zo moeilijk! Dan werd het tijd om naar ons hotel te vertrekken.

Maandag 1 oktober: Morgenvlucht om 8.55u. terug naar KUNMING. Daar wachtte een andere locale gids. Helaas ontbrak het bezoek aan een fruit- en bloemenkwekerij. In de voormiddag begaven we ons naar de Westelijke heuvels met de Drakenpoort en met prachtig uitzicht over het Dianmeer. Eerst gingen we met de lift naar boven op 2500m. hoog. Daarna daalden we te voet af. In de nissen staan veel beelden, de Goden van de wetenschap en de deugd. Raakt men een bollig voorwerp, dan mocht men een wens doen. Verschillenden onder ons namen veel mooie plaatjes als souvenir. Nadien reisden we verder naar 'Het Stenen Woud', de kalksteenzuilen, een beroemd natuurwonder, dat meer dan 200 miljoen jaar oud is. Met een trajectbus reden we door het woud. Dit woud is een echt doolhof voor onbekenden. 's Avonds namen we de vlucht van 22.55u. naar XIAN en kwamen aan het hotel rond 02u. 's nachts. Het was een vermoeiende dagtrip.

Dinsdag 2 oktober: Bezoek aan XIAN, eerst een bezoek aan de stadswallen, een 14 km. lange rechthoek rond het centrum gebouwd in 1370, onder de tijd van de eerste Ming-Keizer. Velen onder ons fietsten met de fiets of tandem rond de stadsmuur. Met veel plezier fietsten zij hard rond als in een wedstrijd. Zij deden alsof zij geen aandacht hadden voor de geschiedenis van de stadsmuur. Echt om te lachen! Enkele dames reden mee met een minitraject en dan moesten zij ongeveer 12 km te voet terug naar de start. Nadien brachten we een bezoekje aan het Historisch museum van Shaanxi, met meer dan 3000 objecten uit het Tangtijdperk. Het was heel druk in het museum. Geen goed moment want in de week van 1 tot 6 oktober is het bij de Chinezen een groot feest. We eindigden de dag in de Moslimstraat met veel kramen met een uitstekende etnische keuken. In het donker werden de gebouwen verlicht. We ontmoetten een doof Chinees koppel, de communicatie was onverstaanbaar.

Woensdag 3 oktober: Her volgende bezoekje is de medicijnmarkt, waar allerlei soorten geneeskrachtige planten, kruiden en typische brouwseltjes konden gevonden worden. Gedroogde penis van het hert en de baarmoederkoek vond men daar ook. Waarvoor het dient, weet ik niet, misschien is het een bijgeloof? Echt raar! Daarna bezochten we een kleiatelier. Daar werden beelden gemaakt van klei, dezelfde klei als het Terra Cotta-leger. Nadien geraakten we bij het Terracotta leger. Helaas! Het was zo overvol, dat het moeilijk was om door te gaan. Toch geraakten we binnen. Het was niet toegelaten om foto's met flitsen te maken. Maar het lukte toch! Ongeveer 8000 levensgrote aardewerken beelden van gele klei van meer dan 2200 jaren oud

werden gevonden in de grond. Ongelofelijk! De beelden zijn nu verkleurd en vergruisd. De uitgravingen zijn nog niet voltooid. Na het diner begaven we ons naar het treinstation om met de nachttrein van 20.16u. naar Peking te rijden, 1.150 km., in een mooie slaapwagon.

Donderdag 4 oktober: We kwamen om 7.17 u. aan in de hoofdstad Peking. Onze laatste lokale gids vertaalde het Engels met een slecht accent, zodat het de vertaling van de tolk VGT moeilijk maakte. Ze leidde ons naar het Tiananmenplein. Het wemelde op dit plein als mieren. Verschrikkelijk! Een grote foto van Mao hing aan het gebouw. Het Mausoleum van Mao is leeg. Op dit moment is het lijk van Mao in Rusland om bij te werken. We gingen door de Verboden Stad. Toen was de Verboden Stad bestemd voor de families van de keizers. Prachtige woonst! We naderden de tempel van de Hemel, een zeer prachtig gebouw! De Keizer bad hier voor de goede oogst. Elk deel van de tempel had een betekenis. Teveel om op te noemen. Het gebouw werd ondersteund door 4 dikke pilaren zonder spijkers. Er waren bekwame vakmensen tijdens het keizerrijk. Het begon te regenen en we moesten fietsend door de Typische Beijings Hutong, terwijl sommigen de tocht per riksja maakten. Ik zag dat sommigen onder ons zo maar door dit oude dorp fietsten zonder interesse hierover te tonen. 's Avonds proefden we van 'Peking eend'. Betreft de smaak, geen verschil met de gewone eend. Zo is het bezoek van vandaag afgelopen.

Vrijdag 5 oktober: De laatste dag, in de vroege morgen, bezoek aan de Chinese muur buiten de stad. Een bekende muur van iets meer dan 6000 km. als verdediging tegen de Mongolen. Er was op veel plaatsen slijtage zodat er nog veel moet gerenoveerd worden. De muur lag zo hoog op de berg dat we met de lift naar boven moesten en daarna nog met de tandradbaan en het laatste gedeelte te voet langs trappen. Oei! We moesten bijten om er te geraken. Joepie! In de namiddag genoten we nog van een acrobateshow. Prachtig! Gevolgd door een afscheiddiner in een Belgisch restaurant bij Morels. Eindelijk een Belgische maaltijd. Het heeft ons heerlijk gesmaakt. Daarna bracht de bus ons naar de vlieghaven en om 01.50 u. vertrok onze terugvlucht naar België.

Het was een zeer vermoeiende en zware reis, alles gebeurde in een snel tempo. Het was vooral erg moeilijk voor onze tolk VGT Patsy gezien het slechte accent van sommige lokale gidsen. Ik prijs haar voor de moed en veel geduld om altijd bij ons te zijn, hiervoor verdient zij een pluim.

Een rondreis door China was al lang mijn droom. Dat mijn droom is verwezenlijkt, ben ik blij voor.

Geschreven door Rosa Serron